

обмеження довше, ніж це було дійсно необхідно для досягнення переслідуваної мети).

На підставі аналізу рішень ЄСПЛ можна також зазначити, що здатність отримати предмети першої необхідності для життя та добробуту також буде важливим чинником під час визначення дотримання балансу між правами людини та інтересами суспільства.

Підводячи підсумки, варто зазначити, що пандемія виявила низку правових і законодавчих проблем, які потребують подальшого вивчення і вирішення для формування оновленого законодавчого простору.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Чехович С.Б. Стан законодавчого забезпечення реалізації та захисту права на свободу пересування і вільний вибір місця проживання в Україні / С.Б. Чехович, О.П. Тищенко. – К.: Фонд «Правова ініціатива», 2003. – 100 с.

2. Михайлишин І. В. Зміст права громадян на вільне пересування та вибір місця проживання / І. В. Михайлишин // Право і Безпека. – 2012. – № 3. – С. 32-37.

3. Стрекалов А.Є. Обмеження основних прав та свобод людини і громадянина як інститут конституційного права України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.02 «конституційне право; муніципальне право» / А.Є. Стрекалов. – Х., 2010. – 20 с.

4. Осинська О.В. Обмеження прав і свобод людини: теоретикоприкладні аспекти : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец.12.00.01 «теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень» / О.В. Осинська. – К., 2010. – 20 с. та інші.

Кривенко Юлія Василівна,

*кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА ОСВІТУ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ

Право на освіту є унікальним явищем, оскільки, будучи одним з основоположних прав, воно одночасно виступає в якості «провідника» в процесі реалізації багатьох інших цивільних і політичних, економічних і соціальних прав. Традиційно ми розглядаємо освіту як специфічне суспільне благо, отримання якого неможливо без цілеспрямованих, систематичних і активних дій особи, що обумовлює необхідність покладання на особу ряд обов'язків з отримання блага.

З концепції освіти як суспільного блага впливає така його властивість, як доступність для всіх. Відповідно до ч. 1 ст. 53 Конституції України – кожен має право на освіту, головне – це право навчатися, без урахування деталей

реалізації даного права. При цьому, праву на освіту кореспондують обов'язки держави щодо забезпечення відповідних гарантій отримання освіти. В ч.2 визначено, що «держава забезпечує доступність і безоплатність дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах; розвиток дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти, різних форм навчання; надання державних стипендій та пільг учням і студентам». [1]

Держава зобов'язана забезпечити закріплене у Конституції право на освіту, а чи здатна держава забезпечити реалізацію даного права в умовах карантину?

Міністерство освіти визначило, що до завершення карантину навчання відбувається лише дистанційно.

Слід зазначити, що незважаючи на те, що в Україні датою офіційного початку запровадження дистанційного навчання можна вважати 21 січня 2004 року, коли наказом № 40 Міністерства освіти і науки України було затверджено «Положення про дистанційне навчання», яке поклало початок запровадженню нових технологій у галузі освіти [2], але організувати та врегулювати освітній процес в повній мірі не вдалося враховуючи відсутність технічних можливостей учасників освітнього процесу.

Система електронного навчання включає в себе можливості дистанційного навчання з активним використанням мережевих технологій, через локальну мережу і глобальний Інтернет. Електронне навчання може здійснюватися в режимі реального часу або в режимі самостійного навчання. Однією з форм навчання в рамках системи електронного є система дистанційного навчання. За рахунок створення мобільного інформаційного освітнього середовища, що базується на сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологіях. Система дистанційної освіти – освітня система, що забезпечує здобуття освіти за допомогою дистанційних технологій навчання, яка включає в себе кадровий склад адміністрації і технічних фахівців, професорсько-викладацький склад, навчальні матеріали та продукти, методики навчання.

До недоліків даного способу слід віднести неможливість здійснення навчання без стаціонарного комп'ютерного обладнання, без якого неможливий оперативний зв'язок «учень – вчитель», що не тільки істотно збільшує витрати на здійснення навчального процесу, а й збільшує час освоєння учнем навчального матеріалу.

На сьогодні, пропонують виокремити мобільне навчання як різновид електронного навчання. Структуру та форму дистанційного навчання для

закладів середньої освіти визначає педагогічна рада школи з урахуванням освітньої програми та навчального плану з огляду на особливості кожного закладу і регіону. Адаптуючи програму до технічних можливостей учнів і вчителів. Навчальний матеріал має бути освоєний з використанням технологій дистанційного навчання під час карантину, а також за рахунок ущільнення вивчення після завершення карантину з організацією повторення окремих тем на початку наступного навчального року. [3]

Отже, варто зазначити, що отримання освіти за рахунок дистанційного навчання, в основі якого закладені сучасні інформаційні технології, задовольняє основні вимоги нової освітньої парадигми суспільства, однак відсутність належного технічного забезпечення ускладнює механізм реалізації права на освіту в умовах пандемії.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Конституція України//Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141
2. Про затвердження Положення про дистанційне навчання»// Наказ Міністерства освіти і науки України від 21 січня 2004 року № 40 //Електронний ресурс//Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0464-04> (втратив чинність)
3. Щодо організованого завершення 2019/20 навчального року та зарахування до закладів загальної середньої освіти.//Лист Міністерства освіти і науки України від 31 березня 2020 року.- № №1/9-182//Електронний ресурс//Режим доступу: <https://mon.gov.ua/ua/npa/shodo-organizovanogo-zavershennya-20192020-navchalnogo-roku-ta-zarahunannya-do-zakladiv-zagalnoyi-serednoyi-osviti>

*Мазуренко Світлана Вікторівна,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри права інтелектуальної власності та корпоративного права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ В СФЕРІ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ У КОНТЕКСТІ УГОДИ ПРО ТОРГОВЕЛЬНІ АСПЕКТИ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ (TRIPS)

Надання допомоги державам-членам WTO в забезпеченні доступності якісних основних лікарських засобів і їх раціонального застосування є довгостроковою метою Всесвітньої організації охорони здоров'я. Доступність основних лікарських засобів відноситься до першочергових завдань, і Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) спільно з державами-членами та іншими співпрацюють сторонами буде продовжувати роботу над підвищенням